

ΑΣ ΠΑΥΣΗ Η ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ

θη; Χμ—ὄχι δὲν πιστεύω, νὰ ἔδωκε τὰ πτώματα στὰ θηρία του. Αὐτὸ εἶναι μιὰ τρολλή υπόθεσις.... Τι; ποῦ εἶναι ὁ Γκόντινος; —Ναί—αὐτὸς.... εἶναι.... σ' ἓνα μικρὸ ταξεῖδι: Τὸν ἀντικαθιστῶ ἐγώ... Καλά, μὴ κάμνετε τίποτε χωρὶς διαταγὴ μου... .. Σὰς εὐχαριστῶ.—Τέλος

Σκεπτικὸς ἐκρέμασε ὁ Χόλστεν τὸ ἀκουστικὸ στὴν θεία του. Ἐκίνησε τὸ κεφάλι του.

—Πολὺ ἀπίθανο εἶναι ἐσκέφθη, νὰ ἔκλεψε ὁ Διευθυντὴς τοῦ θηριοτροφείου τὰ πτώματα. Ἐκαμε μίαν ἀποκροστικὴν κίνησι καὶ ἐστράφη πάλιν πρὸς τὰ φύλλα. Παρατήρησε μὲ πολὺ προσοχὴ τὰ στίγματα τοῦ παράξενου ἐλαμποκοποῦσαν στὴν ἐπιφάνειά του.

—Εἶναι καθαρὸ, λυπαρὸ ὕγρὸ—ἀσφαλῶς ἓνα εἶδος λάδι.

Ἡ ἀνάλυσις ἀπέδωκε ἓνα περιέρογος συντεθὲν μῆγμα ὀργανικῶν οὐσιῶν.

—Πολὺ ἔξυπνος πρέπει νὰ εἶναι, καὶ πολλὰς γνώσεις πρέπει νὰ ἔχη ὁ ἐγκληματίας αὐτὸς, ἐμονολογοῦσε ὁ Χόλστεν. Πρέπει λοιπὸν νὰ ζητηθῇ μεταξὺ τῶν μορφωμένων. Ἀλλὰ γιατί νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ ἐξαιρετικὰ καθαρὸ αὐτὸ λάδι;

Γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸ μυαλὸ του ἐπῆγε στὸν Δρ. Γιουάν. Δὲν στάθηκε ὁμοῦ. Κάθε ἐγκλημα πρέπει νὰ ἔχη κάποιον σκοπὸν.... Καὶ ἐδῶ μόνον ἓνας ἐλλυστικὸς σκοπὸς μπορούσε νὰ εἶναι καὶ κινητήριος δύναμις. Μιὰ μεγάλη ἐγκληματικὴ ὀργάνωσι, ἀρχηγὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ ἐξυπνότερα κεφάλια τῆς Νέας Ὑόρκης φαίνεται νὰ ἔχη ἀναμιχθῇ ἐδῶ. Ἀλλοιῶς δὲν μπορούσε νὰ ἐπιτύχῃ τόσο καλὰ καὶ τὸ τελευταῖο κόλπο.

—Ἀλλὰ στάσου, τὸ χαρτί. Ἐβγαλε τὸ ἔγγραφο μὲ τὴν μυστικὴν γραφὴ ἀπὸ τὴν τσέπη του. Ἴσως νὰ εὐρίσκειται ἐδῶ ἡ λύσις τοῦ αἰνίγματος.

Ἐνα παράξενον σύμπλεγμα ἀριθμῶν. Ἀπ' ἐπάνω λατινικά; corpus—σῶμα ἢ πτώμα; ἀπὸ κάτω ἀριθμὸς. Τι νὰ βγάλῃ κανεὶς. Καὶ ὁμοῦ ὁ Χόλστεν ἕστερα ἀπὸ παιδεμα ὤρων κατώρθωσε νὰ μπῆ στὸ νόημα τοῦ χαρτιοῦ. Ὁ Γιουάν εἶχεν ἀγοράσει ἀπὸ τὸν Γκλάντιες ἓνα πύθηνον φυματικὸ καὶ καὶ τὸν εἶχε θείσει ὑπὸ ἐξέτασι. Ἀλλὰ γιατί νὰ τηρηθῇ μυστικὸ αὐτό;

Ὁ Χόλστεν ἐσηκώθη.

—Αὐτοῦ πρέπει νὰ τεθῶ ἀμέσως ἐπὶ τὰ ἔγχρη.

(Ἀκολουθεῖ)

Καὶ ἐγράφησαν εἰς τὰ προηγούμενα τεύχη μελέται θαυμάσιαι καὶ περὶ κλήρου καὶ περὶ διδασκάλου καὶ περὶ σχολείου ἀλλὰ καὶ τῶν σοβαρῶν ἐλείψεων τῆς πόλεώς μας. Καὶ ἐρωτῶμεν οἱ Ἕλληνες πολῖται οἱ τοσαῦτα προσφέροντες, δι' ὅλα αὐτὰ, οἱ καθημερινῶς διαμαρτυρούμενοι διὰ τὰ δυσβάστακτα φορολογικὰ βάρη ἀνέγνωσαν τὰς μελέτας, ἐνεβάθυνον εἰς τὸ πνεῦμα αὐτῶν;

Καὶ ἂν τοῦτο ἔγεινεν ὁποῖα τινα μέτρα ἔλαβον; Καὶ ἐρωτῶμεν διότι οὐδεμία ἐνέργεια τῶν περιέπεσεν εἰς τὴν ἀντίληψίν μας. Καὶ ἐρωτῶμεν διότι ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους, τῆς Κοινωνίας παρατηροῦντες τὴν μοιρολατρεῖαν βασιλεύουσαν, παρατηροῦντες τὴν διὰ τὰ κοινὰ ἀδιαφορίαν, παρατηροῦντες τὴν ὀσπὴν πρὸς ὅ,τι δὲν ὄφειλε νὰ παρατηρεῖται ἐν τῇ κοινῷ τῇ Ἑλληνικῇ, θέλομεν ἀκόμη μίαν φράσιν νὰ διεγείρωμεν τὸν ἐν νάρκῃ ἐθνικὸν ἐγωϊσμόν, τὴν ἐν φωλιᾷ θρησκευτικότητι, τὴν ἀπειρον τεμπελιάν τοῦ πνεύματος πρὸς ὅ,τι ὑψηλότερον τῶν συνήθων θέλομεν, ἔάν τι εὐγενές, ὑφίσταται εἰσέτι παρ' ἡμῖν νὰ τὸ θέσωμεν ἐκ τῆς ἡμετέρας εἰς τὴν κίνησιν ἐκ τῆς ἀδρανείας εἰς τὴν δοξασίν. Καὶ ἀναμένομεν τὴν ἀπάντησιν πολὺ ταχέως ἀπὸ τοῦς διαφόρους ἀρομδίου; οὐκ διὰ λόγων ἀλλὰ δι' ἔργων. Δι' ἔργων τὸ ὁποῖον νὰ πεῖθωσιν ὅτι ὄντως τὰ ἄτομα καὶ ὡς πολῖται καὶ ὡς οἰκογενειάρχαι καὶ ὡς γονεῖς ἢ κηδεμόνες κατενόησαν ὅτι ὄντως εὐρισκόμεθα ἀπὸ ὅλας τὰς ἀπόψεις εἰς κατάστασιν ἀπέναντι παντὸς ξένου κρινοντος ἡμῶς ὡς πεπολιτισμένον λαόν, εἰς κατάστασιν προκαλοῦσαν, ἂν μὲν οὗτος εἶναι ἐχθρὸς τὸ χλευαστικὸν μεῖδιον, ἂν δὲ φίλος τὴν θλίψιν. Οὐδεὶς ζητεῖ πλέον τῆς δυνάμεως ἐκάστου ἐν καὶ μόνον ζητεῖται «τὸ ἐνδιαφέρον» διὰ τὴν Πατρίδα, τὴν Θρησκείαν, τὴν Οἰκογένειαν, τὰ Παιδιά μας. Δὲν φρονοῦμεν ὅτι ζητοῦντες «τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο» ζητοῦμεν πολλὰ καὶ διὰ τοῦτο ἀναμένομεν μετ' ἐλπίδων ὅτι θὰ ἴδωμεν μετ' οὐ πολὺ, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο ἐκδηλούμενον. Ι. Φ.